

**HRVATSKI OLIMPIJSKI ODBOR
VIJEĆE ŠPORTSKE ARBITRAŽE
I. STALNO VIJEĆE**

**Broj predmeta: 2/2002
Zagreb, 1. ožujka 2002**

U predmetu izvanrednog preispitivanja odluke športske udruge protiv koje su iscrpljena ili ne, postoje druga sredstava pravne zaštite

Podnositelj zahtjeva: Blaženko LACKOVIĆ, Novi Marof, Varaždinska 114

Odluka protiv koje se zahtjev podnosi: Odluka Upravnog odbora Hrvatskog rukometnog saveza, broj: ODL022-133/11-01 2258 od 26. studenog 2001., godine.**

Vijeće športske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora, i to I. Stalno vijeće u sastavu mr. se. Hrvoje Momčinović kao predsjednik I. Stalnog vijeća, te Ivica Crnić, dipl. iur. i dr. se. Hrvoje Kačer kao članovi I. Stalnog vijeća po zahtjevu Blaženka Lackovića iz 42 220 Novi Marof, Varaždinska 114 radi izvanrednog preispitivanja odluke Upravnog odbora Hrvatskog rukometnog saveza broj: ODL022-133/11-01**2258 od 26. studenoga 2001., u sjednici održanoj 01. ožujka 2002., bez nazočnosti javnosti, donijelo je sljedeće

Rješenje

Prihvaća se kao osnovan zahtjev Blaženka Lackovića za izvanredno prespitanje konačne odluke Upravnog odbora Hrvatskog rukometnog saveza broj : ODL022-133/11-01**2258 od 26. studenog 2001. i odluke Registracijskog povjerenstva broj ODL014-10/011**1971 od 8. listopada 2001., kojima je odbijen zahtjev za raskid Ugovora o radu (Ugovor igrača profesionalca) sa nadnevkom 12. prosinca 2000." kojeg su sklopili Rukometni klub BADEL 1862 Zagreb i Blaženko Lacković **i te se odluke ukidaju.**

Utvrđuje se daje Ugovor o radu (Ugovor igrača profesionalca) 12. prosinca 2000. kojeg su sklopili Rukometni klub BADEL 1862 Zagreb i Blaženko Lacković raskinut na štetu Rukometnog kluba BADEL 1862 Zagreb sa danom 24. rujna 2001.

Obrazloženje

Konačnom odlukom Upravnog odbora Hrvatskog rukometnog saveza broj ODL022-133/11-01**2258 od 26. studenog 2001. (nastavno: **Odluka UO**) odbijena je žalba Blaženka Lackovića (nastavno: **Igrač**) kao neosnovana i potvrđena odluka Registracijskog povjerenstva broj ODL014-10/01**1971 od 8. listopada 2001. god. (nastavno: **Odluka RP**).

Odlukom RP je odbijen zahtjev **Igrača** za raskid Ugovora o radu (Ugovor igrača profesionalca) od 12. prosinca 2000. (nastavno: Ugovor) kojeg je sklopio sa RK "BADEL 1862 ZAGREB" (nastavno: **Klub**) na štetu **Kluba** te je određeno da **Igrač** ne može prijeći u drugi klub bez suglasnosti Kluba. Tom odlukom je zauzet stav prema kojemu dug prema Igraču iznosi 8. 500 DEM, što nije dosta za iznos od dvije mjesečne plaće, što je uvjet za raskid na štetu **Kluba** prema **Ugovoru**.

Igrač je 13. 08. 2001. prvo postavio zahtjev za izdavanje ispisnice. Na to je **Klub** negativno odgovorio (iako ne u klasičnoj formi odluke) pismenom od 23. 08. 2001. Protiv te odluke **Kluba Igrač** je uložio prigovor Registracijskom povjerenstvu Hrvatskog rukometnog saveza od 30. 08. 2001., da bi tijekom toga postupka i to 24. 09. 2001. promijenio pravni osnov svojega traženja (upravo tako se tvrdi u **Odluci RP**) i zahtijevao raskid Ugovora na štetu Kluba. Taj zahtjev je odbijen (**Odluka RP**), a žalba na **Odluku RP** je također odbijena Odlukom UO.

Niti **Klub** niti **Igrač** ne tvrde daje **Klub** poštovao u cijelosti obveze iz Ugovora. Istina, tu postoje brojčane neusklađenosti. **Klub** izrijekom priznaje u odluci kojom je odbio zahtjev za izdavanje ispisnice da je ostalo neisplaćeno 10 500 DEM (slovima: desetstisućapetstonjemačkihmaraka), pa zaključuje da je to "manje od dvije (2) mjesečne plaće.", a u **Odluci RP** se tvrdi da se **Klub** očitovao o svojem dugu u visini od svega 1000 DM (što nije prihvaćeno jer je Registracijsko povjerenstvo smatralo da se radi o dugu od 8. 500 DM). Očito je daje riječ o dovođenju neplaćanja u vezu sa **51.7. Ugovora** koji glasi:

Ukoliko se obveze od strane kluba prema igraču ne bi redovno izvršavale, u skladu s prije navedenim, automatski se zaračunava zatezna kamata, a ukoliko klub igraču ne isplati dvije plaće zaredom - Ugovor se automatski raskida bez obeštećenja na štetu kluba.

Sa druge strane **Igrač** tvrdi (posebno u prigovoru zbog neizdavanja ispisnice od 30. 08. 2001.) daje **Klub** (ne računajući davanja za srpanj 2001.) u dugu (obvezi) 17. 500 DEM (slovima:

sedamnaestisućanjemačkihmaraka), dodatno tvrdeći da Klub nije ispunio ni druge svoje obveze iz **Ugovora** i to konkretno iz članka 6. koji glasi:

Igrač za svoj rad prima mjesečnu plaću u iznosu od Kn. 28 000 neto (kunska protuvrijednost od 7. 000 DEM). Plaća za prethodni mjesec treba se isplatiti do 20-og dana u idućem mjesecu.

Sva bruto davanja obvezan je na ovaj neto iznos uplaćivati klub. Ukoliko klub ne bi isplaćivao plaću do 20-og u mjesecu automatski se obračunava zakonska zatezna kamata.

*Ovaj iznos netto plaće vrijedi 12 mjeseci, tj. do 31. 12. 2001.
Od 01. 01. 2002. do 31. 12. 2002. godine ugovara se plaća od kunske protuvrijednosti od 9. 000.*

Za preostale dvije godine, ugovarat će se plaća prema vrijednosti igrača na tržištu, ali ne može biti manja od kunske protuvrijednosti DM 10. 000.

Igrač također ima pravo na stan (zajedno s režijama) na korištenje za vrijeme trajanja ugovora koji će biti u potpunosti plaćan od strane kluba.

Igrač treba dobiti automobil na korištenje.

Klub će igraču plaćati mirovinsko, zdravstveno, te socijalno osiguranje.

Klub će osigurati igrača za slučaj povrede i vinkulirati osiguranje na igrača u iznosu od DM300.000.

Igrač tvrdi da mu nije osiguran stan, da mu nije osiguran automobil, da nije vinkulirana polica osiguranja i da nisu plaćeni nikakvi porezi ni doprinosi na isplaćene iznose. **Klub** se na ove navode koji se odnose i na druga davanja, a ne samo na netto isplate nije posebno očitovao, a time se nije posebno bavilo niti jedno od tijela koja su postupala u ovim postupcima. **Igrač** je radi navedenih propusta **Kluba** zatražio raskid **Ugovora** na štetu Kluba.

Uredno i pravodobno podnesen zahtjev za izvanredno preispitivanje tajnik Vijeća športske arbitraže je dostavio Hrvatskom rukometnom savezu i pozvao taj savez da podnese svoj pisani odgovor u roku od 15 (slovima: petnaest) dana (članak 15. stavak 1. Pravilnika o postupku pred Vijećem športske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora-NN 72/99-nastavno: Pravilnik VŠA).

Hrvatski rukometni savez je odgovorio na zahtjev **Igrača** podneskom broj DOP01-02/02**0199 od 5. veljače 2002. pri čemu je ostao u cijelosti kod svojih stavova.

Vijeće športske arbitraže nadležno je odlučivati o konkretnom zahtjevu za izvanredno preispitivanje odluke Upravnog odbora Hrvatskog rukometnog saveza broj : ODL022-133/11-01**2258 od 26. studenog 2001. To zato jer protiv te odluke ne postoje druga sredstva pravne zaštite , a riječ je o odluci kojom se konačno sprječava **Igrača** da prijeđe u neki drugi klub. Ta odluka svakako spada u odluke o sporovima od značenja za izvršavanje zadaća Hrvatskog olimpijskog odbora (čl. 1. stavak 3. podstavak 2. Pravilnika VŠA), slijedom čega postoje pretpostavke za odlučivanje o biti (meritumu) stvari.

Nakon rasprave o biti spora I. Stalno vijeće Vijeća športske arbitraže je odlučilo:

Zahtjev za izvanredno preispitivanje je osnovan.

Prema stajalištu ovog vijeća pojam "plaća" nije moguće svesti na netto plaću, jer je obveza **Kluba** isplata bruto plaće. To znači da svako zakašnjenje treba prosuđivati polazeći od navedenoga utvrđenja. Isto tako plaća je isplaćena samo i isključivo u slučaju kada je isplaćena u cijelosti, a svako nepotpuno (djelomično) plaćanje (što je stvarno djelomično ispunjenje) niti znači niti može značiti daje obveza ispunjena.

Budući da su plaćani samo i isključivo netto iznosi (što **Igrač** tvrdi, a **Klub** ne negira), a ni to nije isplaćeno na vrijeme i u cijelosti obveza isplate plaće se ne bi mogla smatrati ispunjenom. Riječ je, dakle, o samo djelomičnom ispunjenju obveze pa postoje sve pretpostavke za raskid u skladu sa čl. 7. **Ugovora**.

Klub je izrijeком u podnesku od 23. 08. 2001. potvrdio postojanje dugovanja u visini 10. 500 DM što je manje od dvije netto mjesečne plaće, a svakako manje od jedne brutto mjesečne plaće. Nije jasno kako je nakon toga došlo do očitovanja koje se navodi u **Odluci RP**, a prema kojem se radi o dugovanju od svega 1000 DM. **Odluka RP** je utvrdila dugovanje u visini od 8. 500 DM, dakle nešto više od jedne mjesečne plaće.

Matematički, imajući na umu razdoblje od sklapanja **Ugovora** (12. 12. 2001.), pa do podnošenja zahtjeva za ispiscnicu, jasno je da u tom razdoblju došlo do dva nepotpuna (a nepotpuno je svako koje nije isplaćeno u cijelosti, uključujući sva propisana davanja na netto isplate) plaćanja zaredom pa su ispunjeni uvjeti za raskid **Ugovora**. Treba navesti da postoje dokazi o dvije isplate sa nadnevkom 15. 12. 2000. (na jednoj u visini od 39. 000,00 Kn je naznaka "transfer po **Ugovoru** od 11. 12. 2000." - podataka o takvom **Ugovoru** ni o ugovornoj obvezi u tom iznosu i to tri dana nakon sklapanja Ugovora nema, a na drugoj je iznos u visini od 5. 390, 00 Kn), nakon toga jedna isplata od 19. 01. 2001. (iz nje proizlazi da se plaća jedna polovica mjeseca prosinca što se može dovesti u vezu sa činjenicom da **Ugovor** nije sklopljen početkom mjeseca - međutim, to otvara dvojbu na što su se odnosile one ranije uplate) i nakon toga nema dokaza o plaćanju do 04.04. 2001. god. (500,00 DEM bez naznake na koje razdoblje se isplata odnosi), a nakon toga slijede isplate od 21. 04. (1000,00 DEM bez naznake na koje razdoblje se isplata odnosi), 17. 05.(26. 600,00 Kn sa naznakom daje riječ o plaćanju netto plaće za 1. mj. 2001 - akontacija), 27. 06. (13. 300,00 Kn sa naznakom netto plaća za 2 mjesec 2001.) i 5. 7. 2001. god. (13. 300,00 Kn sa naznakom netto plaća za 12/2000.). To znači daje do 20.

06. 2001. dospjelo 6 (slovima: šest) mjesečnih obroka a u tom razdoblju je isplaćeno za jedan cijeli mjesec (uplata od 17. 05.) i još 1.500 DEM što je dio jednog mjesečnog obroka, uz uplate od 15. 12. Znači, tu je riječ o nespornom udovoljavanju uvjetu od "dva mjeseca zaredom" prema čl. 7. **Ugovora** (naime, nikako nije moguće izbjeći takav zaključak, neovisno o tome koji mjesec smatramo plaćenim u cijelosti). Na taj zaključak u bitnom ne mogu utjecati uplate od 15. 12. 2000. (koje nisu dostatne ni za dva cijela mjesečna obroka), a posebno kada se uzme u obzir također nesporna činjenica da nikakvi porezi i doprinosi nisu plaćeni, što znači da ni uplata u visini od 26. 600, 00 Kn (što uglavnom odgovara protuvrijednosti od 7. 000,00 DEM) ne predstavlja uredno plaćanje mjesečnog obroka.

Konačno, treba naglasiti da polaganje određenog iznosa kod odvjetnika prema čl. 331. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 53/91., 73/91., 3/94., 7/96.. i 112/99-nastavno: ZOO) ne oslobađa dužnika obveze. Polaganje bi imalo učinak pod uvjetima iz čl. 327. ZOO i pod daljnjim pretpostavkama da je novac položen kod ovlaštene osobe (suda ili javnog bilježnika), ali ne i kod odvjetnika.

Navedene zaključke dodatno osnažuju i pravila o uračunavanju kod više dospjelih a neplaćenih tražbina, (čl. 312. ZOO), kao i očito nesporna činjenica da **Klub** ni druge preuzete obveze, koje su također u širem smislu, dio plaće, nije ispunio (stan, auto, osiguranje), a jasno je da je riječ o barem dijelom (u prvom redu se misli na stan, ali ne i samo na stan) nečemu što je **Igrač** morao rješavati sam (iz primljenih iznosa ili pak drugih izvora).

Nakon zauzetog stava o tome da je zahtjev za raskid osnovan valjalo je utvrditi i kada je do raskida došlo. Iako je **ugovorena** formulacija o automatskom raskidu ovo vijeće je ocijenilo da sve dok jedna strana jasno ne stavi do znanja da želi taj učinak raskida ne može biti. Tek nakon tako iskazane volje **Igrača** (a u konkretnom slučaju do toga je došlo 24. 09. 2001.) dolazi do raskida, a do tada se ima smatrati da je **Ugovor** (bio) na snazi.

Zbog svega navedenog, odlučeno je, temeljem čl. 17. stavak 1., čl. 19. i čl. 20. Pravilnika VŠA kao u izreci.

Predsjednik I.stalnog vijeća
Mr.sc. Hrvoje Momčinović

Tajnik Vijeća športske arbitraže
Ivan Magličić, dipl.iur.